

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 21. decembra 2015. godine
Ref. br.: RK872/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI83/15

Podnosilac

Shefqet Mehmetukaj

**Ocena ustavnosti rešenja (E. Rev. br. 49/2014) Vrhovnog suda Kosova od
23. decembra 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Shefqet Mehmetukaj vlasnik kompanije P.T.P. „Sinorg-Pharmaceuticals“ (u daljem tekstu: podnosilac) iz Gračanice, koga zastupaju advokati g. Blerim Prestreshi i g. Hekuran Haxhimusa, obojica iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac osporava rešenje (E. Rev. br. 49/2014) Vrhovnog suda Kosova od 23. decembra 2014. godine, koje je podnosilac primio 18. februara 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je zahtev za ocenu ustavnosti gore navedenog rešenja Vrhovnog suda. Podnosilac smatra da su u postupku pred redovnim sudovima, povređeni članovi 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članovima 21.4 i 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 18. juna 2015. godine, podnosilac je poštanskim putem podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 3. avgusta 2015. godine, odlukom GJR. KI83/15 predsednica Suda je imenovala sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom KSH. KI83/15, predsednica je imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 15. septembra 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva.
8. Dana 16. septembra 2015. godine, Sud je zahtevao od Vrhovnog suda Kosova da dostavi dokaze kada je rešenje (E. Rev. br. 49/2014) Vrhovnog suda Kosova dostavljeno podnosiocu.
9. Dana 23. septembra 2015. godine, Vrhovni sud Kosova je dostavio traženu dokumentaciju.
10. Dana 11. novembra 2015. godine, nakon što je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje je jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 09. januara 2009. godine, podnosilac zahteva je započeo postupak izvoza robe na Carinskom terminalu Vrbnica. Istog dana Carinska služba Kosova-Komisija za carinske prekršaje je rešenjem (br. 08/701) odlučila da je podnosilac odgovoran za carinski prekršaj i kažnjen je novčanom kaznom u

iznosu od 7.000,00 evra, zato što nije pravilno predstavio poreklo robe deklarirane za izvoz.

12. Podnosilac zahteva navodi da, pošto robu koju je ukrao u transportno vozilo nije mogao da se izvoze na krajnje odredište bez plaćanja administrativne kazne i bez deklarisanja robe sa poreklom različitim od stvarne zemlje porekla, su i roba i transportno vozilo "ostali na Carinskom terminalu Vrbnica."
13. Dana 14. januara 2009. godine, podnosilac je izjavio žalbu Carinskoj službi Kosova-Sektoru za razmatranje odluka pri Carinskoj službi protiv rešenja (br. 08/701) Komisije za carinske prekršaje.
14. Dana 30. januara 2009. godine, Carinska služba Kosova-Sektor za razmatranje odluka pri Carinskoj službi je rešenjem (06.1.4. br. 34) odbio žalbu u celosti i potvrdio rešenje (br. 08/701) Komisije za carinske prekršaje.
15. Dana 28. februara 2009. godine, podnosilac je izjavio žalbu Nezavisnom odboru za razmatranje (u daljem tekstu: NOR) protiv rešenja (06.1.4. br. 34) Carinske službe Kosova-Sektora za razmatranje odluka pri Carinskoj službi.
16. Dana 26. marta 2012. godine, NOR je rešenjem (A.br 76/2009- SHD) prihvatio žalbu podnosioca u potpunosti i ga oslobodio od plaćanja administrativne novčane kazne u vrednosti od 7.000 evra. NOR je, dalje, smatrao da:

"NOR nije mogao da donese odluku o pitanju koje nije bilo predmet spora, pošto je u konkretnom slučaju žalilac trebalo da završi proceduru izvoza ili u suprotnom da traži povraćaj robe kojoj je isticao rok, i u slučaju da tako nešto nije bilo dozvoljeno, onda je bi žalilac imao prava da od carine traži pojašnjenje o zakonskom osnovu i razlogu zadržavanja robe na terminalu."

[...]

"U vezi sa žalbenim navodom o zaustavljenoj robi na carinskom terminalu u Vrbnici, NOR je konstatovao da u spisima predmeta ne postoji ni jedna odluka za privremeno zadržavanje ili o konfiskaciji predmetne robe."

17. NOR je zaključio uz sledeći "pravni savet":

"Ovo Rešenje je definitivno u upravnom postupku, a nezadovoljna strana protiv ovog rešenja ima pravo na žalbu u Vrhovnom sudu Kosova u roku od 30 dana od dana prijema, prema Zakonu Br. 03/L-109 Carinskog zakonika i akcizama na Kosovu. Tužba protiv ovog rešenja ne zaustavlja izvršenje rešenja koje je obavezno za stranke dok se ne promeni ili poništi od strane suda."

18. Dana 08. novembra 2012. godine, podnosilac je podneo tužbu za naknadu štete pred Ekonomskim okružnim sudom u Prištini. Podnosilac je tužbom zahtevao da se obaveže "Carina Kosova da tužiocu isplati nadoknadu štete u vrednosti od 38764.80 € (protiv vrednost robe kojoj je krivicom Carine istekao rok upotrebe) kao i da nadoknadi štetu na ime blokiranja prevoznog sredstva iste,

od 25.12.2008. godine do dana podnošenja žalbe, prema finansijskom veštačenju.“

19. Dana 19. novembra 2012. godine, Ekonomski okružni sud u Prištini se rešenjem (I. C. br. 258/2012) *“proglašava apsolutno nenadležnim za odlučivanje u spornom predmetu”* i odbacuje tužbu podnosioca.
20. Dana 21. januara 2013. godine, podnosilac je izjavio žalbu Apelacionom sudu Kosova protiv rešenja (I. C. br. 258/2012) Ekonomskog okružnog suda u Prištini.
21. Dana 10. jula 2014. godine, Apelacioni sud Kosova je rešenjem (Ae. br. 30/2013) odbio žalbu kao neosnovanu, i potvrdio rešenje Ekonomskog okružnog suda u Prištini (I. C. br. 258/2012) od 19. novembra 2012. godine.
22. Dana 01. oktobra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev za revizijom Vrhovnom sudu Kosova protiv rešenja Apelacionog suda u Prištini (Ae. br. 30/2013) od 10. jula 2014. godine.
23. Dana 23. decembra 2014. godine, Vrhovni sud Kosova je rešenjem (E. Rev. br. 49/2014) odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca za revizijom sa sledećim obrazloženjem:

“... Predmet između parničnih strana je rešen prema Zakoniku o carinii akcizama, Br.03/L-109, kao specijalnom zakonu koji predviđa obaveze Carine kada se predmet konačno rešava na poslednjoj instanci o robi i obavezama u ekvivalentnoj sumi u tržišnoj vrednosti za spornu robu u trenutku nanošenja, s toga prema oceni Vrhovnog suda, sudovi nižih instanci su na pravičan način sproveli zakonske odredbe kada su odlučili, kao u izreci osporavanog rešenja, na osnovu kojeg je ocenjeno da su navodi navedeni u reviziji o pogrešnom sprovođenju odredbi parničnog postupka, neosnovane.

Sud je razmotrio navod da je upravni predmet završen u korist tužioca i da isti nije bio zainteresovan da ospori odluku upravnog organa, već isti nije imao uticaja da drugačije odluči, pošto je određenim zakonom predviđeno i obavezivanje stranaka na isplatu, koja je izazvana postupcima stranaka u postupku.“

Navodi podnosioca

24. Podnosilac najpre navodi da su u redovnim sudskim postupcima prekršena prava zagantovana članovima 31. (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje) i 32. (Pravo na pravno sredstvo) Ustava.
25. Podnosilac smatra da je rešenjem NOR (A. br. 76/2009-SHD) od 26. marta 2012. godine, pravosnažno okončan upravni spor i da je podnosilac dobio spor jer je *“potvrđeno je da je izrečena novčana kazna neosnovana i ujedno je izrečena novčana kazna skinuta.“*

26. Podnosilac, dalje, navodi da je on strana koja je dobila ovaj spor i da nije imao potrebe da postupa po pouci o pravnom leku iznetoj u rešenju NOR da dalje nastavlja postupak pred Vrhovnim sudom u upravnom sporu.
27. Podnosilac tvrdi da on u upravnom postupku nije mogao da traži naknadu štete, jer nije znao kakav će biti ishod spora sve do zadnje instance kada je utvrđeno da je pravilno deklarirao robu.
28. Podnosilac smatra da je štetu nastalu zbog nezakonitog postupanja Carine Kosova mogao zahtevati jedino u parničnom postupku na osnovu člana 136. Zakona Br. 04/L-077 o obligacionim odnosima.
29. Podnosilac, dalje smatra da je rešenjem kojim se Ekonomski okružni sud u Prištini proglasio kao nenadležan i nakon toga potvrđivanjem ovog rešenja od strane Apelacionog i Vrhovnog suda Kosova, podnosiocu onemogućeno da sudskim putem traži zaštitu svog prava, te da mu je istovremeno uskraćeno pravo na pravno sredstvo.
30. Podnosilac traži od Suda da: *“nakon konstatacije povreda ustavnih odredbi, predmet vrati na ponovno suđenje kod Vrhovnog suda Kosova, tako da se stranci omogući ostvarivanje i iskorišćavanje prava zagwarantovanih tačkom 1, člana 31, Pravo na pravično i nepristrasno suđenje, kao i prema članu 32 Pravo na pravno sredstvo, Ustava Republike Kosova.”*

Prihvatljivost zahteva

31. Sud će ispitati da li je podnosilac ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovníkom.
32. Sud naglašava i član 48. Zakona, koji predviđa:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”
33. Štaviše, Sud podseća na pravilo 36 (2) (b) Poslovníka, koje propisuje:

„(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

...

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava“.
34. Podnosilac tvrdi da mu je osporenim presudom povređeno pravo na jednakost pred zakonom i pravo na pravno sredstvo, zato što su redovni sudovi pogrešno primenili Zakon o carini i akcizama u njegovoj tužbi za naknadu štete umesto Zakona o obligacionim odnosima.
35. Sud primećuje da podnosilac ponavlja iste tvrdnje koje je izneo i u postupku po zahtevu za revizijom pred Vrhovnim sudom Kosova, koji je rešenjem (E. Rev. br. 49/2014) od 23. decembra 2014. godine dao obrazložen odgovor na sve

tvrdnje podnosioca, vezano za razloge primene odgovarajućih pravila procesnog i materijalnog prava.

36. Pitanje primenljivog zakona podnosiocu je bilo jasno naznačeno i u rešenju (A.br 76/2009 - SHD) NOR od 26. marta 2012. godine, koji je u pouci o pravnom leku naglasio da:

“Nezadovoljna strana protiv ovog rešenja ima pravo na žalbu u Vrhovnom sudu Kosova u roku od 30 dana od dana prijema, prema Zakonu Br. 03/L-109 Carinskog zakonika i akcizama na Kosovu.”

37. Sud primećuje da podnosilac nije zadovoljan, uglavnom, pravnom kvalifikacijom činjenica i zakona primenljivog od strane redovnih sudova. Pravna kvalifikacija činjenica i primenjiv zakon su pitanja zakonitosti.
38. Sud ponavlja da nije njegova dužnost, prema Ustavu, da deluje kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna zakonska pravila (vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, vidi i slučaj: br. KI70/11, podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Besart Hima*, Rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
39. Podnosilac nije podneo neki dokaz *prima facie* za povredu njegovih ustavnih prava (vidi: *Vanek protiv Republike Slovačke*, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 53363/99 od 31. maja 2005. godine).
40. Iako podnosilac zahteva tvrdi da su njegova prava povređena pogrešnim utvrđivanjem činjenica i pogrešnom primenom zakona od strane redovnih sudova, on nije pokazao kako su navedene odluke povredile njegova ustavna prava.
41. Sud je, u nastavku, naglasio da sama činjenica da podnosilac nije zadovoljan ishodom slučaja, ne može da mu da za pravo da pokrene argumentovan zahtev o povredi Ustava (vidi: *mutatis mutandis*, presuda ESLJP, zahtev br. 5503/02, *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, Presuda od 26. jula 2005. godine).
42. Podnosiocu je pružena prilika da predstavi svoj slučaj i ospori tumačenje zakona, kao pogrešno protumačeno, pred Ekonomskim okružnim sudom u Prištini, Apelacionim sudom Kosova u Prištini i Vrhovnim sudom Kosova u redovnom sudskom postupku.
43. Sud, nakon razmatranja postupka u celini, nije utvrdio da su relevantni postupci na bilo koji način nepravični ili proizvoljni (vidi: *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/ 06 od 30. juna 2009. godine).
44. Sud smatra da uslovi prihvatljivosti nisu ispunjeni. Podnosilac nije uspeo da predstavi i potkrepi tvrdnje da su mu osporenom odlukom povređena ustavna prava i slobode.

45. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba da se proglasiti kao neprihvatljiv, u skladu sa pravilom 36 (2) (b) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. stavom 7 Ustava, članovima 20. i 48. Zakona i pravilom 36 (2) b) Poslovnika o radu, na sednici održanoj dana 11. novembra 2015. godine jednoglasno.

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4 Zakona;
- IV. DA PROGLASI da odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi